

Downloaded via the EU tax law app / web

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 8. oktobrī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Apdrošināšanas darījumu atbrīvojums no nodokļa – Pensiju fonda pārvaldības pakalpojumu, ko pilnvarotajam sniedz ieguldījumu pārvaldītāji, sniegšana – Jebkādas riska kompensācijas izslēgšana – Arodpensiju shēma – Valsts nodokļu prakse – Apdrošināšanas darbības veikšana – Subjekti, kam ir licence – Subjekti, kam šādas licences nav – “Apdrošināšanas darījumu” jēdziens

Lietā C-235/19

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments)), Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2019. gada 5. martā un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 18. martā, tiesvedībā?

United Biscuits (Pensions Trustees) Limited,

United Biscuits Pension Investments Limited

pret

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J. C. Bonichof*] (referents), tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Safjan*] un N. Jāskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: P. Pikamāe [*P. Pikamäe*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *United Biscuits Pension Investments Limited* un *United Biscuits (Pensions Trustees) Limited* vērā – *D. Scorey, QC, C. Millard, solicitor, un M. Jones, barrister,*

– Apvienotās Karalistes valdības vērā – *Z. Lavery, pārstāve, kurai palīdz T. Ward, QC, un A. Macnab, barrister,*

– Eiropas Komisijas vērā – *R. Lyal un A. Armenia, pārstāvji,*

noklausījies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 14. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 135. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *United Biscuits (Pension Trustees) Ltd* (turpmāk tekstā – “*United Biscuits Pension*”) un *United Biscuits Pension Investments Ltd* (turpmāk tekstā – “*UB*”) un *Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs* (Apvienotās Karalistes Iekšmumu un muitas dienests) par pensiju fondu pārvaldības pakalpojumu aplikšanu ar pievienotās vērtības nodokli (PVN).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Tiesību normas attiecībā uz PVN

3 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu PVN uzliek “pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rēķojas kā tās”.

4 Direktīvas 2006/112 131. pantā, kas ietilpst šīs direktīvas IX sadaļas “Atbrīvojumi” 1. nodaļā “Vispārīgi noteikumi”, ir noteikts:

“Šīs sadaļas 2. līdz 9. nodaļā paredzētos atbrīvojumus, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro saskaņā ar noteikumiem, ko dalībvalstis pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieautu nekādu iespējamu krāpšanu, izvairīšanos un ļaunprātīgu izmantošanu.”

5 Direktīvas 2006/112 IX sadaļas 3. nodaļā “Atbrīvojumi citām darbībām” ietvertā 135. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas darījumus, tostarp ar tiem saistītus pakalpojumus, ko veic apdrošināšanas makleri un apdrošināšanas aģenti;

[..]”

6 Šīs tiesību norma atbilst Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”) 13. panta B daļas a) punktam, kurš bija piemērojams līdz 2006. gada 31. decembrim.

Tiesību normas attiecībā uz apdrošināšanu

7 Padomes Pirmās direktīvas 79/267/EEK (1979. gada 5. marts) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešajā dzīvības apdrošināšanā (OV 1979, L 63, 1. lpp.) [šeit un turpmāk neoficiāls tulkojums], kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/12/EK (2002. gada 5. marts) (OV

2002, L 77, 11. lpp.) (turpmāk tekstā – “Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīva”), 1. pantā bija paredzēts:

“Šī direktīva attiecas uz pašnodarbinātības uzskāšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas jomā, ko veic sabiedrības, kuras reģistrētas vai vālas darboties dalībvalstīs kādā no turpmāk minētajām nozarēm:

1) šādu veidu apdrošināšana, kas veicama uz līguma pamata:

a) dzīvības apdrošināšana [..];

b) māža rentes apdrošināšana;

c) papildu apdrošināšana, ko veic dzīvības apdrošināšanas sabiedrības [..];

d) apdrošināšana, kādā ir ierīti un Apvienotajā Karalistē un pazīstama kā *permanent health insurance not subject to cancellation* [neanulējama ilgtermiņa veselības apdrošināšana];

2) šādi darījumi uz līguma pamata, ciktāl uz tiem attiecas to administratīvo iestāžu uzraudzība, kuras atbild par privātpersonu apdrošināšanas uzraudzību:

[..]

c) kolektīvo pensiju fondu pārvaldība, t.i., darījumi, ko attiecīgās sabiedrības veic, pārvaldot ieguldījumus, it īpaši līdzekļus no to struktūru rezervēm, kuras nodrošina maksājumus nāves vai pārdzīvošanas gadījumā vai darbības beigšanas vai darbības laika saīsināšanas gadījumā;

d) šī punkta c) apakšpunktā norādītie darījumi, ja to apdrošināšana saistīta ar kapitāla saglabāšanu vai obligāto procentu maksājumiem;

[..]

3) darījumi, kas saistīti ar cilvēka māža ilgumu, kuri noteikti vai paredzēti sociālās apdrošināšanas tiesību aktos, ja apdrošināšanas sabiedrības tos izpilda vai pārvalda uz savu risku saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem.”

8 Atbilstoši šīs pašas direktīvas 6. pantam:

“Lai sēktu darbības, uz kurām attiecas šī direktīva, nepieciešams iepriekš saņemt licenci.

[..]”

9 Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 7. panta 2. punktā bija noteikts:

“Licenci izsniedz par kādu konkrētu dzīvības apdrošināšanas veidu, kādi uzskaitēti pielikumā. Tā attiecas uz visu apdrošināšanas veidu, ja vien pieteikuma iesniedzējs nevēlas to attiecināt tikai uz dažiem riskiem, uz ko attiecas šis veids.

[..]”

10 Minētās direktīvas 8. panta 1. punktā bija paredzēts:

“Apdrošināšanas uzņēmumiem, kas vēlas iegūt licenci, piederības dalībvalsts nosaka šādas prasības:

[..]

b) t?m j?ierobežo dar?jumi l?dz tiem, ko paredz š? direkt?va, un ar tiem tieši saist?t?m darb?b?m, neveicot nek?du cit?du komercdarb?bu.”

11 Š?s pašas direkt?vas pielikum? bija ietverts saraksts “Apdrošin?šanas veidu klasifik?cija”, kura VII punkt? bija min?ta “direkt?vas 1. panta 2. punkta c) un d) apakšpunkt? min?to kolekt?vo pensiju fondu p?rvald?ba”.

12 Pirm? dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?va tika atcelta un aizst?ta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?vu 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dz?v?bas apdrošin?šanu (OV 2002, L 345, 1. lpp.). Direkt?vas 2002/83 2. pant? bija p?r?emti Pirm?s dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vas 1. pant? paredz?tie noteikumi. Direkt?vas 2002/83 5. panta 2. punkt? bija p?r?emti Pirm?s dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vas 7. panta 2. punkta noteikumi. Direkt?vas 2002/83 I pielikuma nosaukums bija “Dz?v?bas apdrošin?šanas veidi”, un t? VII punkt? bija nor?d?ta “kolekt?vo pensiju fondu vad?ba [p?rvald?ba], kas min?ta 2. panta 2. punkta c) un d) apakšpunkt?”.

13 Direkt?va 2002/83 savuk?rt tika atcelta un aizst?ta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?vu 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uz??m?jdarb?bas uzsk?šanu un veikšanu apdrošin?šanas un p?rapdrošin?šanas jom? (Maks?tsp?ja II) (OV 2009, L 335, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “Otr? maks?tsp?jas direkt?va”). P?d?j?s min?t?s direkt?vas 2. panta 3. punkt? b?t?b? identiski ir p?r?emti Pirm?s dz?v?bas apdrošin?šanas direkt?vas 1. panta saturs.

14 Otr?s maks?tsp?jas direkt?vas 14. panta “Licenc?šanas princips” 1. punkt? ir noteikts:

“Lai s?ktu dar?jumus tieš?s apdrošin?šanas vai p?rapdrošin?šanas jom?, uz ko attiecas š? direkt?va, vajadz?ga licence.”

15 Otr?s maks?tsp?jas direkt?vas 15. panta 2. punkts ir formul?ts š?di:

“Saska?? ar 14. pantu licenci izsniedz k?dam no tieš?s apdrošin?šanas veidiem, kas uzskait?ti I pielikuma A da?? vai II pielikum?. T? attiecas uz visu apdrošin?šanas veidu, ja vien pieteikuma iesniedz?js nev?las to attiecin?t tikai uz dažiem riskiem, uz ko attiecas šis apdrošin?šanas veids.”

16 Otr?s maks?tsp?jas direkt?vas II pielikuma “Dz?v?bas apdrošin?šanas veidu [u klasifik?cija]” VII punkt? ir nor?d?ta “kolekt?vo pensiju fondu vad?ba [p?rvald?ba], kas min?ta 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta iii) un iv) punkt?”.

Apvienot?s Karalistes ties?bas

17 No l?guma sniegt prejudici?lu nol?mumu izriet, ka saska?? ar Apvienot?s Karalistes tiesisko regul?jumu par apdrošin?šanas sabiedr?bu licenc?m pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumu sniegšana, ieskaitot ar noteikt?m arodpensiju sh?m?m saist?tus pakalpojumus, ietilpst k?d? “apdrošin?šanas” veid?, ja to sniedz apdrošin?šanas licences tur?t?js atbilstoši *Insurance Companies Act* (Apdrošin?šanas sabiedr?bu likums) (turpm?k tekst? – “apdrošin?t?ji”).

18 Apdrošin?t?ji turkl?t bija pak?auti priv?to apdrošin?šanu uzraudz?bas kompetento administrat?vo iest?žu kontrolei. Pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumu var?ja pied?v?t ar? pilnvaroti uz??mumi saska?? ar citiem ties?bu aktiem (turpm?k tekst? – “uz??mumi, kas nav apdrošin?t?ji”).

19 Attiec?b? uz PVN par pensiju fondu p?rvald?bas pakalpojumiem no Tiesai iesniegtajiem

lietas materiāliem izriet, ka attiecīgajā laikposmā Apvienotās Karalistes nodokļu administrācija atšķirīgi piemēroja PVN atkarībā no tā, vai pakalpojums sniedza apdrošinātāji vai uzņēmumi, kas nav apdrošinātāji. Pirms 2005. gada 1. janvāra šā atšķirīgā attieksme esot izrietējusi no tiesību normām, kurās apdrošināšanas darījumu atbrīvojums no nodokļa bija paredzēts tikai tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri bija saņēmuši licenci kā apdrošinātāji. Pēc grozījumiem tiesību aktos, kas stājās spēkā šajā datumā, nodokļu administrācija, pēc iesniedzējtiesas teiktā, turpināja ierobežot šā atbrīvojuma piemērošanu tikai attiecībā uz apdrošinātāju sniegtajiem pensiju fondu pārvaldības pakalpojumiem, lai gan šis ierobežojums vairs neatbilda likumam.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

20 *United Biscuits Pension* ir arodpensiju shēmas, kas izveidota *United Biscuits (UK) Ltd* darbiniekiem, pilnvarotā. *UB* ir bijusī kolektīvo ieguldījumu fondu pilnvarotā, kurā tika ieguldīti šīs shēmas aktīvi laikposmā no 1989. līdz 2006. gadam.

21 Turpmākie minētā fonda pilnvarotie izmantoja pārvaldītāju pakalpojumus. Pēdējie minētie bija gan apdrošinātāji, gan uzņēmumi, kas nav apdrošinātāji.

22 No sniegtajiem pakalpojumiem tie, par kuriem rīžinūs izrakstījusi uzņēmumi, kas nav apdrošinātāji, saskaņā ar Apvienotajās Karalistēs spēkā esošajiem noteikumiem vai praksi nevarēja tikt atbrīvoti no PVN, par ko tika iesniegtas sūdzības *United Biscuits Pension* un *UB*.

23 Pēdējās minētās kā pensiju fonda pilnvarotās vētīgi līdzā Apvienotās Karalistes nodokļu administrāciju atmaksāt attiecīgo PVN, pēc tam vērsās *High Court of Justice (England & Wales), Chancery division* (Augstā tiesa (Anglija un Velsa), Kanclera kompetences lietu departaments, Apvienotās Karalistes).

24 Tā ar 2017. gada 30. novembra spriedumu to prasību noraidīja, pamatojoties uz atbrīvojuma neesamību valsts tiesību attiecībā uz konkrēto laikposmu.

25 Izskatot apelācijas sūdzību par šo spriedumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Savienības tiesības ļauj atbrīvot no PVN pensiju fondu pārvaldības pakalpojumu sniegšanu.

26 Šādos apstākļos *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu departaments)) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai tūdu pensiju fondu pārvaldības pakalpojumu sniegšana, kurus prasītājam ir snieguši a) apdrošinātāji un/vai b) uzņēmumi, kas nav apdrošinātāji, ir “apdrošināšanas darījumi” Direktvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?”

Par prejudiciālo jautājumu

27 Vispirms ir jānorāda, ka, lai gan pamatlietā aplūkoto taksācijas periodu secīgi regulēja Sestā direktīva un Direktīva 2006/112, jo Direktvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir identisks Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punktam, uz prejudiciālo jautājumu ir iespējams atbildēt, pamatojoties tikai uz jaunāko no šīm abām normām, kas ir spēkā šā sprieduma pasludināšanas dienā.

28 Ar savu jautājumu iesniedztiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ieguldījumu pērvāldības pakalpojumi, kas tiek sniegti atbilstoši arodpensiju shēmā, izslēdzot jebkādu riska kompensāciju, var tikt kvalificēti kā “apdrošināšanas darījumi” šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to uz tiem var attiekties minētā tiesību norma paredzētais atbrīvojums no PVN par labu šādiem darījumiem.

29 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka jūdzieni, kas tiek izmantoti, raksturojot PVN direktīvas 135. panta 1. punkta norādītos atbrīvojumus no nodokļa, ir jāinterpretē šauri, jo šie atbrīvojumi ir atkarīgi no vispārējā principa, ka ar PVN apliek katru pakalpojumu, kuru nodokļa maksātājs sniedz par atlīdzību (spriedums, 2016. gada 17. marts, *Aspiro*, C-40/15, EU:C:2016:172, 20. punkts).

30 Runājot, pirmkārt, par šajā tiesību norma minētajiem apdrošināšanas darījumiem, tos vispārējā izpratnē un atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai raksturo apdrošinātāja pienākums, iepriekš iekasējot prēmiju, apdrošinātājam personai, ja ir iestājies apdrošināšanas gadījums, sniegt pakalpojumu, par kuriem ir panākta vienošanās, noslēdzot līgumu (skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Aspiro*, C-40/15, EU:C:2016:172, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Šajā gadījumā iesniedztiesa norāda – un tas tika apstiprināts tiesas sēdē –, ka prasītājam pamatlietā saskaņā ar līgumu sniegtie pakalpojumi bija viengī ieguldījumu pērvāldība to vārdā, izslēdzot jebkādu riska kompensāciju.

32 Ir skaidrs, ka šāda pakalpojumu sniegšana neatbilst šā sprieduma 29. un 30. punkta minētajiem kritērijiem, jo Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta paredzēto atbrīvojumu galvenokārt pamato grūtības noteikt pareizu PVN bēzi apdrošināšanas prēmijām, kas saistītas ar riska segumu.

33 Pretēji tam, ko apgalvo prasītājam pamatlietā, neviens cits piesaistes kritērijs jūdzienam “apdrošināšanas darījumi” Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē nevar izrietēt no Tiesas judikatūras vai Savienības tiesību m apdrošināšanas jomā.

34 Attiecībā uz Tiesas judikatūru prasītājam pamatlietā atsaucas uz 1999. gada 25. februāra sprieduma *CPP* (C-349/96, EU:C:1999:93) 18. punktu un 2001. gada 8. marta sprieduma *Skandia* (C-240/99, EU:C:2001:140) 30. punktu.

35 Protams, šajos punktos būtībā ir apgalvots, ka neviens iemesls neapū jūdzienam “apdrošināšana” interpretēt atšķirīgi atkarībā no tā, vai tas ir ietverts direktīvā par apdrošināšanu vai direktīvā par PVN.

36 Tomēr, kā to uzsvēris ģenerālvokāts savu secinājumu šajā lietā 71.–75. punktā, izrādās, ka minētajos punktos, lasot tos spriedumu kontekstā, kuros tie ietilpst, patiesībā ir atsauce uz apdrošināšanas īstenošanas noteikumiem, tādēļ kā pabalsti natūrā vai starpnieka esamība starp apdrošinātāju un apdrošināto personu. Savukārt Tiesa, kas ir atsaukusies uz jūdzienam “apdrošināšana” vispār, nevis uz jūdzienam “apdrošināšanas darījumi” kopējās PVN sistēmas izpratnē, nav vēlējusies noteikt nepieciešamo un raksturīgo saikni starp pēdējo minēto un iespējamām tiesību kategorijām, kas ir ietvertas direktīvā par apdrošināšanu. Tādējādi gan vienā, gan otrā no prasītāju pamatlietā minētajiem spriedumiem atkarīgi un piemēroti šā sprieduma 29. un 30. punkta minētie kritēriji, tos neapšaubot vai nepapildinot, ģemot vārā Savienības tiesības apdrošināšanas jomā.

37 Turklīt attiecīgo direktīvu noteikumu precīza analīze nevar pamatot ideju, ka tādī pensiju fondu pārvaldības pakalpojumi kā pamatlīet var ietilpt Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas jomā.

38 Proti, saskaņā ar pašu Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 1. panta formulējumu, kas būtībā ir pārņemts direktīvas, kuras to aizstāj, šajos tiesību aktos paredzētās dzīvības apdrošināšanas darbības ir vai nu šī panta 1. punktā minētās “apdrošināšanas” darbības, vai arī šī panta 2. un 3. punktā minētās “darbības”.

39 Šo “darbības” skaitī ir “kolektīvo pensiju fondu pārvaldība”.

40 Kā enerģētiskās būtībā ir norādījis secinājumu 58. punktā, lai gan šī panta 1. punktā minētā “apdrošināšana” ir apdrošināšanas darbības šī jēdziena ierastajā izpratnē, “darbības” ir līdzīgi un cieši saistīti ar šīm apdrošināšanas darbībām. Runa ir par papilddarbībām, uz kuriem attiecas Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīva un to aizstājotie tiesību akti, tomēr tie nav uzskatīmi par “apdrošināšanu” direktīvu apdrošināšanas jomā izpratnē.

41 Tādējādi Savienības likumdevējs direktīvu apdrošināšanas jomā piemērošanai pamatlīet aplūkotos pakalpojumus ir vēlījies uzskatīt par tādīem, kas nav “apdrošināšana”.

42 Pretīji tam, ko apgalvo prasītājas pamatlīet, šo secinājumu nevar atspēkot, ņemot vērā direktīvu apdrošināšanas jomā pielikumu formulējumu, ciklī tajos ir minēta pensiju fondu pārvaldība kā apdrošināšanas darbība.

43 Šajā ziņā ir taisnība, ka neskaidrība var izrietēt no tādī, ka dažos no šiem pielikumiem ir izmantoti jēdzieni “apdrošināšanas veidi” vai “dzīvības apdrošināšanas veids”.

44 Tomēr šī neskaidrība neiztur attiecīgo tiesību normu kontekstul analīzi.

45 Attiecībā uz Pirmās direktīvas par dzīvības apdrošināšanu pielikuma nosaukumu angļu valodā ir jānorāda, kā to ir minījis enerģētiskās secinājumu 60. punktā, ka tikai tādī dēļ un angļu valodas versijā “apdrošināšanas veidi” ir kvalificīti kā “veidi”, bet vācu, franču, itāļu un holandiešu valodas versijā ir atsauce tikai uz darbības “nozārām”, tādējādi ļaujot saprast, ka “kolektīvo fonda pārvaldība”, kas ietverta šī pielikuma VII punktā, ir nevis viens no apdrošināšanas veidiem, bet gan viena no darbības nozarām.

46 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas ir interpretījamas un piemērojamas vienveidīgi, ņemot vērā visu Eiropas Savienības valodu versijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību akta teksts dažādu valodu versijās atšķīras, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretī atkarībā no tādī tiesiskā regulējuma vispārīgās struktūras [sistēmas] un mērķa, kurā šī tiesību norma ietilpst (spriedums, 2005. gada 8. decembris, *Jyske Finans*, C-280/04, EU:C:2005:753, 31. punkts).

47 Šajā ziņā, un tas pats attiecas arī uz Direktīvas 2002/83 I pielikuma un Otrās maksātspējas direktīvas II pielikuma nosaukumiem, ir jāatgādina, ka šo direktīvu pielikumu ietvertās klasifikīcijas mērķis ir tostarp noteikt darbības, uz kurām attiecas šajos tiesību aktos paredzētās obligītās licences darbības uzskāšanai dalībvalsts teritorijā.

48 Šīs licences prasība, kā tas izriet no Pirmās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 1. un 6. panta, lasot tos kopsakarā, ir būtībā nemainīga turpmākās direktīvas attiecībā uz “darbībām, uz kurām attiecas šī direktīva”.

49 Kā norādīts šī sprieduma 38. un nākamajos punktos, šīs darbības ietver gan

“apdrošināšanas”, gan papildu “darbības”, kuru vidē ir pensiju fondu pārvaldība.

50 Tādējādi, ņemot vērā direktīvu apdrošināšanas jomā vispārīgo sistēmu, ir loģiski, ka šajās direktīvās paredzētā darbību klasifikācija to pielikumos ietver apdrošināšanas un pensiju fondu pārvaldības darbības, un šī klasifikācija nevar tikt interpretēta kā tāda, kas šīs darbības pielīdzina apdrošināšanai.

51 ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112/135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ieguldījumu pārvaldības pakalpojumi, kas tiek sniegti atbilstoši arodpensiju shēmām, izslēdzot jebkādu riska kompensāciju, nevar tikt kvalificēti par “apdrošināšanas darījumiem” šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to uz tiem nevar attiekties minētajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no PVN par labu šādiem darījumiem.

Par tiesīšanu s izdevumiem

52 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadijā procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ jālemj par tiesīšanu s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmajā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 135. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ieguldījumu pārvaldības pakalpojumi, kas tiek sniegti atbilstoši arodpensiju shēmām, izslēdzot jebkādu riska kompensāciju, nevar tikt kvalificēti par “apdrošināšanas darījumiem” šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to uz tiem nevar attiekties minētajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) par labu šādiem darījumiem.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – angļu.